

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Baricovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbanovej v právnej veci žalobcu **V. Z. Z., a. s.**, so sídlom T., IČO X., zastúpeného **Mgr. S. F., advokátom so sídlom N.**, proti žalovanému **Úradu pre verejné obstarávanie**, so sídlom Dunajská 68, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 095-P/06-2007 zo dňa 12. júna 2007 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 09. decembra 2009, č. k. 2S/321/07-46 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 09. decembra 2009, č. k. 2S/321/07-46 **potvrdzuje**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 095-P/06-2007 z 12.06.2007, ktorým predseda Úradu pre verejné obstarávanie

(ďalej len „úrad“) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 53-SK.1/6000/2/2006/2007 z 21.03.2007 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 357.683,- Sk podľa § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 523/2003 Z.z.“) a § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 25/2006 Z.z.“), a to za postup pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „Výmena drevených zábradlí, medzistienok, balkónových podláh v objekte Esplanáda“ metódou verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia, bez splnenia podmienok na jej použitie.

Z pripojených administratívnych spisov žalovaného krajský súd zistil, že na základe kontroly vykonanej v dňoch 17.02.2006 až 02.03.2006 u obstarávateľa V. K. K. T. (v priebehu kontroly došlo k transformácii na V. Z. Z. a. s.), ktorej výsledky boli zachytené v protokole z 02.03.2006 a následne boli prerokované s obstarávateľom, bolo voči právnomu nástupcovi obstarávateľa začaté správne konanie vo veci uloženia pokuty, v ktorom žalovaný rozhodnutím č. 53-SK.1/6000/2/2006/2007 zo dňa 21.03.2007 uložil žalobcovi pokutu vo výške 357.683,- Sk podľa § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z. v nadväznosti na § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z., za postup pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „Výmena drevených zábradlí, medzistienok, balkónových podláh v objekte Esplanáda“ metódou verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia, bez splnenia podmienok na jej použitie. Žalovaný zistil, že dňa 26.07.2005 bola vykonaná zo strany V. ústavu hygieny a epidemiológie Bratislava (ďalej len „VÚHE“) kontrola na plnenie záväzného pokynu č. VÚHE-34/9-2/2004-OH zo dňa 25.02.2004 na odstránenie havarijnej situácie v objektoch V. K. K. T., v ktorom bol riaditeľ K. upozornený, že v prípade neodstránenia závad brániacich užívaniu objektov bude vyslovený zákaz ich užívania. Právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 09.12.2005 zmluvu o dielo s vybraným uchádzačom – P. I., s. r. o. metódou rokovacie konanie bez zverejnenia podľa § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.01.2006), ktorá bola podľa názoru žalovaného použitá neoprávnené. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad. Rozhodnutím č. 095-P/06-2007 zo dňa 12.06.2007 predseda úradu rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie zo dňa 21.03.2007 potvrdil.

Krajský súd ďalej odcitoval ustanovenie § 244 ods. 1 OSP, § 155 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z.z. a § 66 ods. 1 písm. b/ a § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z.z. a uviedol, že metóda verejného obstarávania rokovacie konanie bez zverejnenia je nepochybne metódou výnimočnou, ktorú môže obstarávateľ použiť len v mimoriadnych situáciách, kedy v dôsledku neočakávanej a obstarávateľom nespôsobenej mimoriadnej udalosti vznikne potreba obstarat' tovar, práce alebo služby a obstarávateľ pre časovú tieseň vyplývajúcu zo vzniknutej situácie nemôže dodržať časové limity stanovené pri iných súťažných postupoch verejného obstarávania. Pokiaľ ide o splnenie podmienok stanovených v § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.01.2006), krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, že v danom prípade podmienky pre použitie tejto metódy verejného obstarávania splnené neboli. S ohľadom na charakter nedostatkov konštatovaných VÚHE už pri kontrole v roku 2004 a zistených následne aj pri kontrole dňa 26.07.2005 je zrejmé, že išlo o nedostatky vyplývajúce zo zastaranosti a morálneho opotrebenia objektu Esplanáda. Stav tohto objektu, ktorý viedol k zákazu jeho prevádzkovania dňom 01.10.2005, teda vznikol postupne a nebol výsledkom neočakávanej a mimoriadnej udalosti, akou je napríklad živelná pohroma alebo podobná udalosť nezávislá na vôli obstarávateľa. Rozhodnutie VÚHE o zastavení prevádzky objektu dňom 01.10.2005, ktoré bolo doručené právnomu predchodcovi žalobcu už dňa 08.08.2005, za takúto mimoriadnu udalosť na účely predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. (v znení účinnom do 31.01.2006) považovať nemožno. Vzhľadom na okolnosti, ktoré predchádzali rozhodnutiu o zastavení prevádzky objektu ako aj na tie, ktoré nastali po tomto rozhodnutí, nemožno u obstarávateľa hovoriť ani o časovej tiesni, nakoľko o akútnej potrebe odstránenia vytykaných nedostatkov a jeho finančného zabezpečenia právny predchodca žalobcu vedel už od roku 2004, a preto mal dostatok času havarijný stav objektu riešiť prostredníctvom verejnej súťaže, užšej súťaže alebo rokovacieho konania so zverejnením, či už z prostriedkov vyčlenených zriaďovateľom – Ministerstvom obrany SR, alebo čiastočne z vlastných prostriedkov, ktoré napokon podľa vlastného vyjadrenia pri uzavretí kontraktu dňa 09.12.2005 so spoločnosťou P. I., s.r.o., metódou rokovacieho konania bez zverejnenia žalobca použil. Argumentácia žalobcu, ktorou odôvodňuje mimoriadnosť situácie a časovú tieseň, pre ktorú zvolil metódu rokovacieho konania bez zverejnenia, podľa názoru krajského súdu nepreukazuje splnenie zákonných podmienok pre uskutočnenie zvolenej metódy verejného obstarávania, ale skôr svedčí o nezvládnutí procesu verejného obstarávania v prostredí V. K. K. T.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný v konaní náležite zistil skutkový stav veci, tento po právnej stránke správne posúdil a vydané rozhodnutia presvedčivo odôvodnil. Z uvedených dôvodov postupoval podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal žalobcovi právo na ich náhradu.

S týmto rozsudkom sa žalobca neuspokojil a v zákonnej lehote podal proti nemu odvolanie, v ktorom navrhol rozhodnutie žalovaného zmeniť a súčasne si uplatnil právo na náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko odôvodnenie výberu metódy – rokovacie konanie bez zverejnenia, ktoré je súčasťou dokumentácie z procesu verejného obstarávania, podľa vtedajšieho skutočného stavu deklarovalo mimoriadnu udalosť a časovú tieseň pre zabezpečenie realizácie záväzného hygienického pokynu a nevyhnutnosť okamžitého odstránenia havarijného stavu, čo bolo podmienkou pre použitie postupu výberu zmluvného partnera rokovacím konaním bez zverejnenia. Metóda rokovacie konanie bez zverejnenia bola použitá z dôvodov časovej tiesne. Podľa Rozhodnutia VÚHE Bratislava č. 34/31-4/2005-OSZD kontrola dňa 26.07.2005 organizácii vytkla, že neboli odstránené všetky nedostatky zistené pri kontrole 25.02.2004 a zároveň zistila, že následkom živeľnej pohromy došlo k ďalšiemu zhoršeniu technického stavu budovy a zistila tiež nové nedostatky, uvedené v ad A/ a vydala zákaz prevádzkovania objektu Esplanáda z dôvodu, že technický stav hlavnej budovy K. neumožňoval jej prevádzku pre hrozbu vzniku úrazov a ochorení pacientov a personálu K.. Tento záver vyhodnotilo vedenie V. K. K. ako mimoriadnu udalosť.

Časová tieseň vznikla tým, že vedenie V.K.K. bolo zriaďovateľom, t. j. Ministerstvom obrany SR sústavne ubezpečované, že organizácii budú pridelené požadované finančné zdroje a to v celej požadovanej výške a organizácia tak bude môcť začať obstarávať. Pretože sa rozhodnutie o pridelení potrebných zdrojov neustále oddŕovalo a blížil sa čas povinnosti uzatvoriť prevádzku, manažment K. bol nútený použiť metódu verejného obstarávania rokovacie konanie bez zverejnenia, pretože časová náročnosť procesu pri použití inej metódy verejného obstarávania by už vôbec nedovolila zrealizovať odstránenie nedostatkov do konca roku 2005.

Vedenie V. K. K. na základe nálezu V. ústavu hygieny a epidemiológie Bratislava pri predchádzajúcej kontrole v roku 2004, kedy prevádzka budovy Esplanáda nebola pre zistené závady okamžite zakázaná, malo všetky dôvody oprávnené predpokladať, že VÚHE zvolí rovnaký postup aj pri kontrole dňa 26.07.2005 a očakávalo, že príspevkovej organizácii bude vytvorený dlhší časový priestor (podobne ako tomu bolo v minulosti) na postupné odstraňovanie zistených závad a obstarávanie prác na odstránenie nedostatkov obvyklým spôsobom tak, ako budú finančné prostriedky postupne pridelované zriaďovateľom.

Oprávnenosť vyššie popísanej domnienky potvrdzuje práve skutočnosť, že prevádzka v objekte Esplanáda nebola zakázaná okamžite 26.07.2005, technický stav budovy sa nezhoršoval rapídne a na základe verbálnych prísľubov najvyšších úradníkov rezortu sa javilo ako reálne postupné odstraňovanie nedostatkov. Technický stav budovy podľa názoru žalobcu nebol taký katastrofálny aby muselo byť rozhodnuté o zastavení jej prevádzky v takom krátkom termíne, ktorý nevytváral reálny časový priestor na účelné konanie. V prvých týždňoch po doručení rozhodnutia VÚHE o zatvorení prevádzky Esplanáda vedenie podniku preto vyvinulo enormnú snahu o jeho prehodnotenie a zrealnenie termínu. Ako potvrdenie reálnosti a opodstatnenosti tohto predpokladu vtedajšieho manažmentu K. svedčí ex post práve opätovné otvorenie prevádzky objektu Esplanáda k 01.02.2006, aj keď v dobe vydania opätovného povolenia jej prevádzky neboli pre nedostatok finančných zdrojov odstránené všetky závažné nedostatky, pre ktoré bola prevádzka k 01.10.2005 zakázaná ako napr. závady na rozvodoch kanalizácie a vodovodu a pod.

Havarijný stav a mimoriadna udalosť nastali v skutočnosti až vtedy, keď VÚHE Bratislava nesúhlasil s odložením lehoty na uzatvorenie Esplanády a s predĺžením lehoty na odstránenie závad napriek tomu, že za tých niekoľko mesiacov sa technický stav budovy nezhoršil a V. ústav hygieny a epidemiológie trval na jej uzatvorení. V prípade, že by VÚHE Bratislava prevádzku budovy Esplanáda zakázal okamžite pri svojej kontrole 26.07.2005, bolo by ihneď zrejmé, že je nevyhnutné riešiť túto mimoriadnu udalosť bez akéhokoľvek odkladu a časová tieseň v snahe predísť negatívnym dopadom tohto rozhodnutia by nebola vôbec vznikla.

Všetky vyššie popísané okolnosti viedli manažment príspevkovej organizácie k výberu metódy verejné obstarávania – rokovacieho konania bez zverejnenia, nakoľko iný postup pri výbere zmluvného partnera na dané plnenie, by neúmerne oddialil začiatok prác, a tým by sa len prehĺbovala organizačná a ekonomická kríza K. s prepados výnosov a neúmernym

zvyšovaním nákladov spojených s neefektívnym prevádzkovaním Z. a odstraňovaním havarijného stavu. V. K. K. ani nemohli postupovať iným spôsobom, preto že by porušili finančnú disciplínu v zmysle zákona o rozpočtových pravidlách.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť, pretože žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal splnenie podmienok stanovených v § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní (č. 523/2003 Z. z.), t. j. nepreukázal, že nastala mimoriadna udalosť, ktorú sám nespôsobil a že z dôvodu časovej tiesne nemohol uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Poukázal na to, že zmysle konštantnej judikatúry Európskeho súdneho dvora (rozsudky č. C-57/94, C-385/02, C-20/01, C-394/02) rokovacie konanie bez zverejnenia je výnimkou z uplatňovania súťažných postupov zadávania zákaziek, a preto je potrebné podmienky pre jeho použitie interpretovať reštriktívne. Z rozhodnutí ESD (napr. rozsudok C-318/94 Európska komisia vs. Nemecko) ďalej vyplýva, že v prípade uzavretia zmlúv rokovacím konaním bez zverejnenia z predmetného dôvodu, musia byť splnené nasledovné tri podmienky, a to súčasne: 1. existencia nepredvídateľnej udalosti, 2. časová tieseň, kedy nie je možné dodržať časové limity stanovené pri iných súťažných postupoch verejného obstarávania, 3. kauzálna väzba medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou, ktorá z nej vyplýva. Žalovaný mal za to, že podmienky vyžadované judikatúrou ESD a Zákonom o verejnom obstarávaní pre zadanie zákazky rokovacím konaním bez zverejnenia v danom prípade žalobca nesplnil.

Podľa žalovaného žalobca o havarijnom stave svojich objektov vedel minimálne už od 25.02.2004 zo záväzného pokynu VÚHE č. VÚHE-34/9-2/2004-OH, v ktorom bol žalobca upozornený na skutočnosť, že v prípade neodstránenia závad brániacich užívaniu objektov bude vyslovený zákaz ich užívania ako prevencia vzniku úrazov alebo ochorení pacientov K. a personálu. Havarijný stav vznikol v dôsledku dlhodobého pôsobenia nepriaznivých vplyvov vonkajšieho prostredia, avšak nie je možné tvrdiť, že daný havarijný stav nebolo možné predvídať, tento nastal postupne, v priebehu niekoľkých rokov. Skutočnosť, že sa budovy pôsobením času a vonkajších prírodných faktorov opotrebovávajú a strácajú na kvalite ani netreba dokazovať. Žalobca v danom prípade teda mohol a mal začať s odstraňovaním havarijného stavu predmetných objektov ihneď potom, ako sa o ich zlom

stave a prípadnej hrozbe uzavretia prevádzky dozvedel. Keďže od oboznámenia sa s havarijným stavom do uzavretia zmluvy s úspešným uchádzačom prešlo viac ako 21 mesiacov, je viac ako zrejmé, že na použitie iných metód ako je rokovacie konanie bez zverejnenia mal žalobca dostatok času. Žalobca začal havarijný stav predmetných objektov riešiť až v novembri roku 2005, t. j. v čase, keď už bola prevádzka zastavená, preto nie je možné sa pri použití rokovacieho konania bez zverejnenia podľa § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní č. 523/2003 Z. z. odvolávať na vznik mimoriadnej udalosti a časovú tieseň, ktorá vyplynula z tejto mimoriadnej udalosti.

So žalobcovým zdôvodneným vznikom časovej tiesne a nutnosti použiť najmenej transparentnú metódu verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia sa žalovaný nestotožnil, nakoľko uskutočneniu verejného obstarávania v čase, keď žalobcovi ešte neboli pridelené finančné prostriedky akoukoľvek inou metódou verejného obstarávania nič nebránilo. Ak sa žalobca obával, že keď začne s výkonom obstarávaných prác a k prideleniu finančných prostriedkov nakoniec nedôjde, mohol účinnosť zmluvy s úspešným uchádzačom spojiť s odkladacou podmienkou spočívajúcou v pridelení finančných prostriedkov. Nečinnosť žalobcu smerujúca k odstráneniu havarijného stavu predmetných objektov nijako nenaznačuje, že sa dostal do časovej tiesne, a potreboval vzniknú situáciu riešiť okamžite, nakoľko absentuje dostatočný dôvod, pre ktorý práce nemohli byť vykonané s nejakým časovým odstupom, okrem tvrdenia o existencii ekonomických kríz, ktoré podmienke oprávnenosti použitia rokovacieho konania nezodpovedajú, najmä pokiaľ žalobca o havarijnom stave vedel od februára toho istého roku.

Žalovaný naďalej zastával názor, že postupy upravené Zákonom o verejnom obstarávaní nie sú v kolízii so Zákonom o rozpočtových pravidlách, na ktorý sa žalobca odvoláva. Žalovaný žiadnym spôsobom nenútil žalobcu k porušovaniu žiadneho právneho predpisu platného a účinného na celom území Slovenskej republiky, ale len upozorňoval na možnosť riešiť vzniknutú situáciu aj inými metódami verejného obstarávania, pretože práve táto možnosť iného riešenia je v danom prípade jednou z nedodrzaných podmienok na oprávnené použitie rokovacieho konania bez zverejnenia. V liste z 18.11.2005 ktorým žalobca odôvodňoval výber metódy verejného obstarávania rokovacím konaním bez zverejnenia je v poslednom odseku uvedené, že sa rozhodol na postupnom odstraňovaní nedostatkov „z vlastných zdrojov“, ktoré mu však postačovali iba na výmenu nefunkčných okien na predmetnom objekte. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca mohol finančné

prostriedky, ktorými disponoval použiť aj na predmetné verejné obstarávanie, čo znamená, že odvolávanie sa na účelovo viazané finančné prostriedky v danom prípade nemá opodstatnenie a žalobca mohol verejné obstarávanie inou formou ako rokovacím konaním bez zverejnenia vykonať omnoho skôr, ako k nemu v skutočnosti pristúpil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach a rozsahu podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou súdu preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného č. 095-P/06-2007 z 12. júna 2007. Žalobca tvrdil, že pri výbere zmluvného partnera na predmet obstarávania „Výmena drevených zábradlí, medzistienok, balkónových podláh v objekte Esplanáda“ metódou verejného obstarávania – rokovacie konanie bez zverejnenia, postupoval v súlade s ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní, v dôsledku čoho správny orgán pochybil, keď mu uložil povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 357.683,- Sk podľa § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. (*v znení účinnom do 31.01.2006*) vyplýva, že žalobcom použitý postup pri zadávaní uvedenej zákazky rokovacím konaním bez zverejnenia je možné použiť len vtedy, ak tovar, práce alebo služby sa obstarávajú z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej obstarávateľom a vzhľadom na časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Podľa § 155 ods. 1 zákona č. 25/2006 Z. z. verejná súťaž, užšia súťaž, rokovacie konanie so zverejnením alebo súťaž návrhov, ktorá sa vyhlásila do 31. januára 2006, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 155 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. rokovacie konanie bez zverejnenia, ktoré sa preukázateľne začalo do 31. januára 2006, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 155 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. rokovacím konaním bez zverejnenia možno uzavrieť čiastkové zmluvy na základe platnej rámcovej zmluvy uzavretej podľa doterajších predpisov najneskôr do 31. decembra 2007.

Podľa § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z. v konaní, ktoré začne úrad po 01. februári 2006 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie podľa odsekov 1 až 3, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovenia ako aj z obsahu administratívneho a súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne, v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, avšak pre doplnenie odôvodnenia rozhodnutia uvádza, že mimoriadnou udalosťou podľa zaužívanej súdnej praxe je najmä živelná pohroma, kedy na odstránenie jej následkov nevzniká obstarávateľovi dostatočný časový priestor na zrealizovanie iných metód verejného obstarávania.

Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, V. ústav hygieny a epidemiológie v Bratislave v záväznom pokyne č. VUHE-34/9-2/2004-OH z 25.02.2004 konštatovalo, že stav objektu Esplanáda V. K. K. v T. je havarijný a súčasne upozornilo žalobcu, že v prípade neodstránenia závad brániacich užívaniu objektu bude vyslovený zákaz jeho užívania. Dňa 26.07.2005 bola vykonaná následná kontrola tohto pokynu, výsledkom ktorej bol dňom 01.10.2005 zákaz prevádzky objektu. Zmluvu o dielo č. 05/11/2005 na Demontáž starého drevené zábradlia, medzistienok a betónovej podlahy balkónov a dodávku a montáž nového dreveného zábradlia, medzistienok a drevenej podlahy balkónov v budove Esplanada vo V. K. K. T. žalobca uzavrel až 09.12.2005.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu, samotný zákaz prevádzky v dôsledku havarijného stavu objektu, nie je možné považovať za mimoriadnu udalosť v zmysle zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní (v znení účinnom do 31.01.2006), nakoľko postupné opotrebovanie objektu užívaním je prirodzený proces. Navyše do 07.02.2006 (kedy vzniklo V. Z. Z. a. s.) mali V. K. K. v T. podľa Zákona o správe majetku štátu (zákon č. 278/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov) ako správca povinnosť majetok štátu udržiavať v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu. O zlom až havarijnom stave objektu žalobca vedel a bol naň upozornený. VÚHE pristúpil k uzavretiu prevádzky až v dôsledku nevykonania opatrení odstraňujúcich ním zistené nedostatky. V zmysle uvedeného žalobcom tvrdené skutočnosti, že bol organizáciou viazanou na prostriedky zo štátneho rozpočtu, vyslovenie súhlasu alebo nesúhlasu s odložením lehoty na uzavretie prevádzky objektu, nie je možné považovať za mimoriadnu udalosť nespôsobenú žalobcom, ktorá je jednou z podmienok aplikácie § 66 ods. 1 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní č. 523/2003 Z.z. Postup žalobcu skôr svedčení o nezvládnutí správy K. Žalobca totiž už od roku 2004 mal časový priestor na to, aby odstránil vytknuté nedostatky a bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že VÚHE odloží zákaz prevádzky objektu. Na základe uvedeného skutkového stavu bolo povinnosťou žalobca v procese verejného obstarávania postupovať niektorou súťažnou metódou verejného obstarávania, pretože nesplnil podmienky uvedené v § 66 ods. 1 písm. b/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci správne orgány skutkový stav veci zistili v dostatočnom rozsahu a zo svojich zistení na základe ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ a § 123 ods. 1 písm. a/ zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní v spojení s § 155 ods. 5 zákona č. 25/2006 Z. z. vyvodili správny právny záver, pričom nebola zistená ani nezákonnosť ich postupu.

Žalobca v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu. Nepochybil preto krajský súd, ak žalobu zamietol. Preto najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli a ani mu zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková